

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

(ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟ)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.

Συμβουλεύει τους στρατιώτες με αυτά τα λόγια: «Πληροφορούμαι ότι οι εχθροί πλησιάζουν· οι ανιχνευτές μας αναγγέλλουν ότι αυτοί βρίσκονται κοντά. Πρέπει να φυλάγεστε από την ορμή των εχθρών· γιατί οι εχθροί συνηθίζουν να εξορμούν από τους λόφους και μπορούν να κατασφάζουν τους στρατιώτες μας».

Το κοράκι έμαθε επιτέλους τον χαιρετισμό και ο παπουτσής, επιθυμώντας χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα. Όταν ο Καίσαρας άκουσε τον χαιρετισμό, είπε: «Στο σπίτι (μου) ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε τα λόγια του κυρίου του: «Κρίμα στον κόπο μου!».

Ο Καίσαρας πληροφορείται από τους αιχμαλώτους τι συμβαίνει στο στρατόπεδο του Κικέρωνα και πόσο κρίσιμη είναι η κατάσταση. Τότε πείθει κάποιον από τους Γαλάτες ιππείς να μεταφέρει ένα γράμμα στον Κικέρωνα. Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν τα σχέδια μας από τους εχθρούς, αν το γράμμα φτάσει στα χέρια του εχθρού. Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά.

B1 α.

haec verba

speculator noster

proxime

vires/viris

caedium/caedum

quid

quendam

consilio

B1 β.

“ sutores, cupidi pecuniae, eos Caesari attulerunt/attulere”.

B2.

admonendi

caveri

soliturus sit

possetis

discaris/discare

allatus est

dic

veniens

perdiderint

gestos/-as/-a esse

persuadebimus

deferretur

interciperis/intercipere

cognoscuntor

conscribendo

Γ1 α.

i) “cum salutationem audivisset”

Αναλύεται σε δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, η οποία λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα «dixit». Εισάγεται με τον ιστορικό ή αφηγηματικό ή διηγηματικό *cum* και εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντέλικου (*audivisset*), γιατί το ρήμα εξάρτησης είναι ιστορικού χρόνου (*dixit*). Σύμφωνα με τους κανόνες ακολουθίας των χρόνων εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

ii) “postquam salutationem audiverit”

Αναλύεται σε δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, η οποία λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα «dixit». Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο *postquam* και εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (*audiverit*). Εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Γ1 β.

“Caesar dixit se domi satis salutationum talium audire”.

Γ1 γ.

Είναι μία δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση, η οποία λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα της κύριας πρότασης «cognoscit». Είναι μερικής αγνοίας, καθώς εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία «*quae*» και εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης (υποτακτική του πлагίου λόγου). Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα «*gerantur*», καθώς το ρήμα εξάρτησης είναι αρκτικού χρόνου «*cognoscit*». Σύμφωνα με τους κανόνες ακολουθίας των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν.

Μετατροπή:

“Caesar ex captivis cognovit quae apud Cicerōnem gererentur”.

Αν το ρήμα εξάρτησης μετατραπεί σε «*cognovit*», δηλαδή σε ιστορικό παρακείμενο, τότε η δευτερεύουσα πρόταση εκφέρεται με υποτακτική χρόνου παρατατικού «*gererentur*», σύμφωνα με τους κανόνες ακολουθίας των χρόνων. Εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.

Γ2 α.

- i) “*vis hostium cavenda est vobis*”
- ii) “*ne hostes nostra consilia cognoscant*”.

Γ2 β.

- i) “*ne eum Caesari attulerit*”
ή χρησιμοποιώντας το β' ενικό πρόσωπο
- ii) “*ne eum Caesari attuleris*”
- iii) “*noli eum Caesari afferre*”

Γ2 γ.

hostes: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου «*adventare*» (ετεροπροσωπία)

esse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα «*nuntiant*»

militum: γενική ως ετερόπτωτος προσδιορισμός και ειδικότερα γενική αντικειμενική στο ουσιαστικό «*caedem*»

cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο που δηλώνει τρόπο και προσδιορίζει το ουσ. «*sutor*»

salutationum: γενική ως ετερόπτωτος προσδιορισμός και ειδικότερα γενική διαιρετική στο επίρρημα «*satis*»

corvo: δοτική προσωπική από την απρόσωπη έκφραση «*venit in mentem*»

verborum: απρόθετη γενική ως αντικείμενο στην έκφραση μνήμης «*venit in mentem*»

cuidam: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα «*persuadet*»

intercepta: γνήσια αφαιρετική απόλυτη υποθετική μετοχή με υποκείμενο «eristula». Εκφράζει το προτερόχρονο.

ob rem: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει το εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο και προσδιορίζει το ρήμα «mittit».

Επιμέλεια: Μαρία Παπαναστασίου

Φιλολόγος

ΟΡΟΣΗΜΟ ΧΟΛΑΡΓΟΥ – ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΟΡΟΣΗΜΟ